

SUÇ KORKUSU: NEDENLERİ, SONUÇLARI VE GÜVENLİK POLİTİKALARI İLİŞKİSİ

Dr. Osman Dolu
Polis Akademisi
Önley. Hiz. ve Çoc. Suç. Arş. M.

Dr. Şener Uludağ
Polis Akademisi
Önley. Hiz. ve Çoc. Suç. Arş. M. Önley. Hiz. ve Çoc. Suç. Arş. M.

Dr. Cemil Doğutaş
Polis Akademisi
Hiz. ve Çoc. Suç. Arş. M.

Özet

Suç korkusu, suçla çok yakından ilgili olmakla birlikte suçtan bağımsız bir olgudur. Suç oranlarının artışına paralel olarak artan suç korkusunun suç oranlarındaki düşüşle birlikte düşmediği pek çok araştırma sonucu elde edilen ortak bir bulgudur. Suç korkusu, suçun önlenmesi ve kontrol altına alınabilmesi için en çok ihtiyaç duyulan toplumsal dayanışmayı zedelediği için suçla mücadeleyi zorlaştırıcı bir özelliğe sahiptir. Bu nedenle de, suçla mücadele çalışmaları yanı sıra korkusuyla başa çıkabilmek için özel olarak dizayn edilmiş programların geliştirilmesine ve uygulanmasına büyük bir ihtiyaç vardır. Ancak ülkemizde, konuya ilişkin gerek güvenlik birimlerine ve gerekse de güvenlik politikalarına yön veren insanlara rehberlik edebilecek yeterli düzeyde bilimsel veri bulunmamaktadır. Pek çok uluslararası örneği bulunan suç korkusu araştırmalarının Türkiye’de yalnızca birkaç lokal çalışma ile sınırlı kaldığı ve ulusal çapta yapılmış bir örneğinin ise bulunmadığı hemen göze çarpmaktadır. Dolayısıyla bu makale ile bu tür araştırmalarda ele alınması gereken teorik ve pratik konuların neler olduğuna ilişkin bir yol haritası ortaya koyulacak ve ulusal çapta bir suç korkusu araştırması ile elde edilecek faydalar ilgililerin dikkatlerine sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Suç korkusu, suç mağduriyeti korkusu, güvenlik endişesi, güvenlik algısı, güvenlik politikaları.

Fear of Crime: Causes, Consequences, and its Relation with Justice Policy

Abstract

Although closely related concepts, fear of crime is independent of crime. Many studies in criminological literature suggest that fear of crime increases parallel to the increase in crime but it does not decrease with the decrease in crime. The fear of crime makes the fight against crime more difficult as it harms the social cohesion and trust which are among the most needed elements in preventing and controlling crime. For this reason, in addition to activities for the fight against crime, there is a great need to develop and implement programs specially designed to overcome fear of crime. However, there is not enough research initiatives and empirical knowledge in the Turkish context to guide the police and people who shape security policies. Even though many national and cross national studies on fear of crime have been conducted in the international arena it draws the attention that, there are only a few local studies and there is not any single national study to measure and assess the scope and nature of this problem in Turkey. Thus, in this article we present a guideline for the theoretical and practical issues that need to be dealt with in these research projects. Finally, we discussed the expected benefits of a national study on fear of crime.

Key Words: Fear of crime, fear of crime victimization, feelings of insecurity, perception of security, justice policy.

Suç Korkusu: Nedenleri, Sonuçları ve Güvenlik Politikaları İlişkisi

Giriş

Suç korkusu, suçla çok yakından ilgili olmakla birlikte suçtan bağımsız bir olgudur. Kriminoloji literatüründe suç korkusuna ilişkin yapılan sayısız araştırma, suç oranlarındaki artışa paralel olarak artan suç korkusunun suç oranlarındaki düşüşle birlikte düşmediğini göstermektedir. Dolayısıyla da suç korkusu, suç araştırmaları yanı sıra üzerinde durulması gereken ve suçtan bağımsız bir şekilde ele alınması gereken önemli bir problemidir.

En genel anlamda bireylerin yaşam kalitesini temelden sarsacak güçte ve toplumsal bir problem olan suç korkusunun bireye, topluma, ekonomiye ve toplumsal düzene çok sayıda olumsuz etkileri vardır. Suç korkusu, bireyde geri çekilme, içe kapanma ve topluma yabancılaşma gibi olumsuz etkilere neden olan, bazı durumlarda anti-sosyal kişilik problemlerine ve hatta bazen de akıl hastalıklarına kadar götürebilen ciddi bir sorundur. Toplumsal barış ve güven ortamını zedeleyen suç korkusunun, insanlar arası ilişkileri azaltan, bağları zayıflatan ve kopartan bir yapısı vardır. Dolayısıyla, suçun önlenmesi ve kontrol altına alınabilmesi için en çok ihtiyaç duyulan toplumsal dayanışmayı zedelediği için suç korkusu suçla mücadeleyi zorlaştırıcı bir özelliğe de sahiptir.

Başta Amerika Birleşik Devletleri'nde yapılan çalışmalar olmak üzere Avrupa ülkelerinde ve uluslararası çapta suç korkusu üzerine yapılan pek çok araştırmanın bulunmasına rağmen ülkemizde bu sorunun boyutlarını ortaya koyan ulusal bir araştırma bulunmamaktadır. Dolayısıyla, insanımızın yaşam kalitesini etkileyen bu problemle başa çıkabilmek için gerekli verilerin toplanarak uygulamaya yönelik çözüm önerilerinin geliştirilmesine olanak sağlayacak ulusal çapta araştırmaların yapılmasına ihtiyaç vardır. Zaten, bu

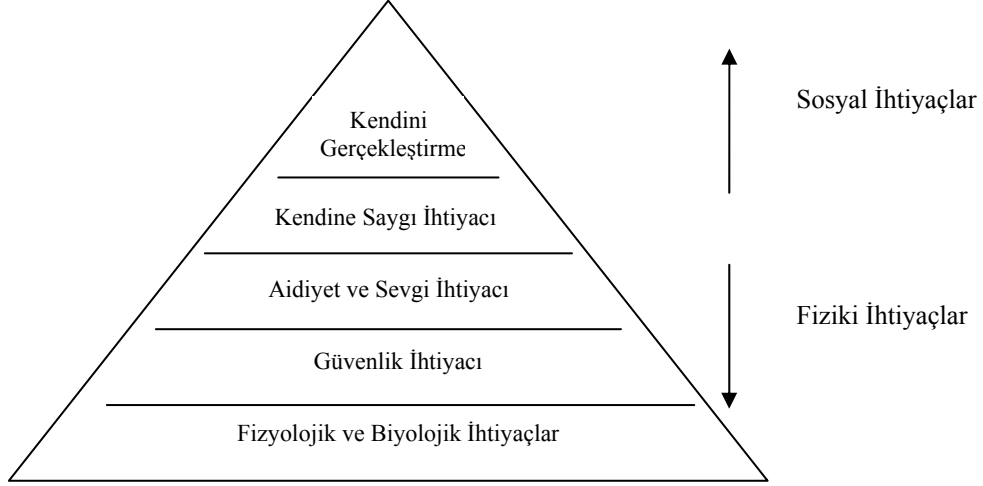
makale ile hedeflenen temel çıktı da, önerdiğimiz araştırmaların yapılabilmesi için araştırmacıların ihtiyaç duyacakları yol haritasının çıkarılması ve üzerinde durulması gereken önemli noktaların vurgulanmasıdır.

Yazımızın bundan sonraki bölümlerinde, öncelikle temel bir ihtiyaç olarak güvenlik konusu ele alınacak ve suçun birey, toplum ve kamu düzeni üzerindeki etkileri üzerinde durulacaktır. Daha sonra, suçun neden olduğu korku, endişe ve panikle ilgili hususlar üzerinde durularak genelde ihmal edilen bir konu olan suç korkusunun nedenleri ve etkileri anlatılacak ve bu etkileri azaltabilmek ve ortadan kaldırabilmek için gerekli politika önerilerinde bulunulacaktır.

1. Temel Bir İhtiyaç ve Kamu Otoritesinin Temel Bir Sorumluluğu Olarak Güvenlik

Maslow'a (1943) göre insanların temel ihtiyaçları kendi aralarında belli bir hiyerarşiyeye sahiptirler. Alt basamaklarda fiziksel ihtiyaçlar bulunurken daha yukarıdaki her bir basamakla birlikte ihtiyaçlar daha sosyal bir boyut kazanırlar. Hiyerarşi mantığı içinde, daha önemli (*pre-potent*) bir ihtiyaç tatmin edilmeden bir üst basamaktaki bir ihtiyaç ortaya çıkamaz, zira birey karşılanmayan temel ihtiyaca kendisini kilitler. Örneğin, aç bir insanın akli-fikri karnını doyurmaktır; açlığını giderene kadar da bu insanın sevgi veya kendine saygı gibi daha sosyal ihtiyaçlar ortaya çıkamaz. Maslow'un (1943) ihtiyaçlar piramidinde güvenlik, fizyolojik ve biyolojik ihtiyaçlardan hemen sonra gelen en temel ihtiyaçtır (Bkz: Şekil 1). Dolayısıyla, güvenlik gibi temel bir ihtiyaç karşılanmadan insanların daha üst seviyedeki ihtiyaçlara yönelmesi mümkün olmaz zira güvenlik kaygısı yaşayan bir insanın tek arzusu güvenliğini sağlayabilmek için çabalamaktır (Maslow, 1942: 336).

Şekil 1: Maslow'un İhtiyaçlar Piramidi

İnsanoğlu tek başına, diğer insanlardan soyutlanmış vaziyette hayatını idame ettiremez. Mutlak surette bir araya gelip toplumsal bir yapı inşa etmeleri hayatlarını devam ettirmeleri için şarttır. İnşa edilen bu toplumsal yapı, bir ölçüye kadar mensuplarının özgürlüklerinin kısıtlanmasını ve belli kurallara uyulmasını gerektirmektedir. Aydınlanma Çağı düşünürleri tarafından “Sosyal Sözleşme” olarak tarif edilen bu felsefeye göre, toplumu teşkil eden bireyler, özgürlüklerinin bir kısmını, ancak bu özgürlüklerinin de yeteri kadar kısmını, kamu otoritesine bırakarak bu otorite tarafından koyulan kurallara itaat etmeyi kabul etmekle, karşılığında güvenlik, adalet ve toplumsal düzen ve intizamın sağlanması gibi bir takım toplumsal temel ihtiyaçların karşılanmasını beklerler (Beccaria, 2003; Hobbes, 1660; Friend, 2006). İşte, sosyal sözleşme düşüncesiyle ortaya atılan vatandaş-devlet anlaşması çerçevesinde devlete düşen temel sorumluluk düzen ve intizamı sağlayarak adaleti tesis etmek ve güvenlik ihtiyacını karşılamaktır.

Gerçekten de, toplum halinde yaşamının en büyük getirilerinden birisi güvenlidir. Bu nedenle siyaset biliminde “saf kamu malı” (*pure public good*) olarak tanımlanan güvenliğin (Weimer / Vining, 2005: 81) yasal otorite, yani devlet tarafından eksiksiz ve etkili bir şekilde sunulması beklenilmektedir. Bu nedenle vatandaşlar, kamu otoritesinin güvenlik ve adalet hizmetlerini sağlamasını beklerler zira bu hizmetler devletlerin en temel varlık nedenidir. Dolayısıyla bu hizmetin yetersiz ve eksik bir biçimde sunulması bir “devlet iflası” (*government failure*) olarak kabul edilebilir (Munger, 2000).

İnsanların kendilerini ne kadar güvende hissettiklerinin bir göstergesi olarak kabul edilen “suç korku seviyesi,” devlet otoritesi tarafından sunulan güvenlik hizmetinin kalitesini ve etkinliğini belirleyecek en önemli ölçülerden birisi sayılabilir. Diğer bir ifadeyle, vatandaşların yaşadıkları ülkede bir suçun mağduru olmaları konusundaki endişelerinin ulaştığı seviye ve bu endişeye bağlı olarak günlük hayatlarında meydana gelen olumsuzluklar, o ülkede sunulan güvenlik hizmetinin ne derece amacına hizmet ettiğinin bir göstergesi olarak kabul edilebilir.

2. Suçun Neden Olduğu Negatif Etkiler ve Suç Korkusu

Suç, bireylere, topluma ve kamu düzenine olan sayısız etkileriyle kesinlikle üstesinden gelinmesi ve önlenmesi gerekli bir problemdir. Suçun yol açtığı negatif etkiler aslında görüldüğünden çok daha fazladır. Bu zararlar suçun doğrudan sebep olduğu maddi-manevi hasarlardan başlar ve direkt olarak mağdurun, sonra dolaylı olarak yakınlarının ve tüm toplumun kayıplarına kadar uzanır. Ayrıca, bir de suç ve suçlularla mücadelede ve suç sonrasında suçluların yargılanması, ceza ve ıslahları için kurulan koskocaman bir ceza adalet sistemi vardır. Ceza adalet sistemi de hesaba katıldığında, basit bir suç sonrasında bile toplum açısından büyük bir maliyetin oluştuğu görülür: adli tahkikatlar çerçevesinde polisiye işgücü kaybı ve ilgili diğer giderler, mahkeme masrafları ile ceza ve ıslah mekanizmalarının neden olduğu diğer masraflar.

Suçun neden olduğu maddi hasarların yanı sıra, suçun sebep olduğu toplumsal sarsıntı, korku ve güvensizlik ortamı da tamiri en zor olan hasarlardandır. Zira suç korkusunun ortaya çıkarmış olduğu toplumsal fatura, suçun kendisi tarafından neden olunan faturadan çok daha yüksektir. Suçun sebep olduğu güven bunalımları nedeniyle örselenen halkın birbirine güveni günden güne azalır. Neticede, bu tip bireylerden oluşan ve toplumsal barış ve huzurun bozulmuş olduğu toplumlar dış etkilere açık ve suçun rahatça kök salıp gelişebileceği en uygun vasatı oluşturmaktadır.

Bu bağlamda, “suç korkusu” insanların kendilerini ne kadar güvende hissettikleri güvenlik hizmetlerinin kalitesi ve vatandaşların bu hizmetlerden ne kadar memnun oldukları noktasında en önemli ölçütlerden biri olarak değerlendirilmelidir. Ne var ki, çoğu zaman kolluk kuvvetleri ile vatandaşların öncelikleri arasında uyumsuzluklar görülmekte ve bu da vatandaş açısından önemli olarak değerlendirilen bazı sorunların kolluk tarafından aynı ölçüde itibar görmemesine neden olabilmektedir. Örneğin, polis açısından, ses getirecek operasyonlar yapmak, çetelerle mücadele etmek veya büyük bir mafya tarzı örgütü çökertmek en büyük icraatlar olarak görülürken, vatandaşlar

açısından mahallelerindeki asayişin bozuk olması veya hemen yakınlarındaki parkta taşkınlık yapan gençlerin neden olduğu huzursuzluk, polisin ulusal çapta ortaya koyduğu büyük işlerden çok daha fazla önem taşımaktadır. Polisin en geniş dairede ülke çapında ve oldukça sınırlı sayıdaki belli bir suçlu grubun üzerine giderek prestijli operasyonlar peşinde koşmak istemesi emniyet teşkilatı açısından anlaşılır bir durum olsa da, bu bakış açısının vatandaşların kendilerini ne ölçüde güvende hissettikleri noktasında pek de olumlu bir etki yapmadığını söylemek mümkündür.

Dolayısıyla güvenlik birimlerinin mevcut başarı değerlendirmesini terk ederek halkın kendilerini ne kadar güvende hissettikleri, insanların akşam vakti aileleriyle rahatça sokakta dolaşıp dolaşmadıkları üzerine yoğunlaşarak vatandaş memnuniyetini hedeflemeleri, hizmet önceliklerini ve bu hizmetleri sunuş biçimlerini ona göre şekillendirmeleri insanların yaşadıkları güvenlik endişelerini en aza indireceğinden büyük önem arz etmektedir.

Bu çalışmada suçun birey ve toplum üzerinde meydana getirdiği olumsuz etkilerden en önemlisi olan ve kendisini huzursuzluk, endişe ve panik olarak gösteren suç korkusu üzerinde durulacak ve çeşitli yönleriyle ele alınacaktır.

3. Suç Korkusu Nedir?

Sosyal ve politik ajandamızın büyük problemlerinden birisi olarak kabul edilmesi gereken suç korkusu “bir suça ya da kişinin suç ile ilişkilendirdiği sembollere karşı geliştirdiği bir duygusal korku veya endişe reaksiyonu” olarak tarif edilebilir (Ferraro, 1995: 23). Şahıs bazından bakıldığında suç korkusunun endişeye, güvensizliğe, memnuniyetsizlik ve tatminsizliğe, yabancılaşmaya ve psikolojik bozukluklara, neden olduğu görülebilmektedir (Miceli vd., 2004).

Yapılan pek çok araştırma, suç korkusunun kişilerin gece vakti evlerinde bile yalnız kalamamalarına neden olduğunu ve diğer şahıslarla olan sosyal ilişkilerini kesmelerine sebebiyet verdiğini göstermektedir. Yine ‘suç korkusu’ sebep olduğu endişe ve korku ile bireylerin kendilerini korumak için silah satın almak ve ekstra koruma tedbirleri almak gibi geniş bir yelpazede pek çok tedbiri almaya, yaşadıkları çevrelerden taşınarak daha güvenli buldukları yerlere yerleşmeye ve ikamet ettikleri evlerini değiştirmelerine neden olmakta ve böylelikle insanların yaşam kalitesini altüst edebildiği görülmektedir (Skogan/Maxfield, 1981).

Diğer yandan, toplumsal açıdan suç korkusu toplumu oluşturan bireyler arasındaki karşılıklı güven ve dayanışmayı bozmakta (Brooks, 1974) ve bu yönüyle de geleneksel sosyal kontrol mekanizmalarını işlemez hale getirerek toplumsal düzeni altüst edebilmektedir (Sampson vd., 1997). Kısacası bir suçta

maruz kalma korkusunun negatif etkileri, tahmin edildiği gibi gerçekten de bir suçun mağduru olmanın neden olabileceği sosyal ve ekonomik kayıpların çok ötesine geçebilmektedir.

Özellikle batı dünyasında suç korkusu, kamu politikalarına yön veren siyasilerin ve uygulayıcılar olarak bürokratların gündeminde hemen her zaman en üst basamaklardaki yerini korumaktadır (Clemente / Kleiman, 1977). Zira suç korkusunun negatif etkilerinin azaltılması, suç ve suçun etkileriyle mücadelede en hayati parçalardan biri olarak kabul edilmektedir (Brooks, 1974). Suç korkusunun sosyal ve politik gündemlerde hatırı sayılır bir yer almasının en önemli nedeni, hiç şüphesiz suç korkusunun birey ve topluma çıkarmış olduğu faturadır. Korku, nedenleri ve sonuçları itibariyle üzerinde dikkatle durulması gereken önemli bir olgudur.

4. Korkunun Kaynağı, Türleri ve Boyutları

Literatürdeki sayısız araştırma, suç korkusunun çok boyutlu bir olgu olduğunu ve neden olan sebeplerin ancak çok faktörlü bir bakış açısıyla ortaya koyulabileceğini göstermiştir (Box / Hale / Andrews, 1998; Rountree, 1998). Mesela, Ferraro'ya göre (1995), suç korkusu olgusunun kavramsal ve duygusal olarak en az iki farklı boyutu vardır.

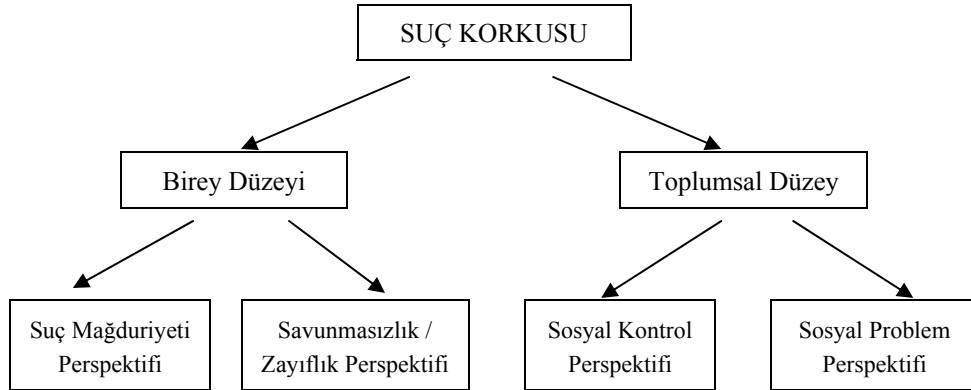
Araştırmalar, korkunun temel olarak iki kaynağı olduğunu göstermiştir: (1) doğal korku, (2) öğrenilen korku. Doğal korku, insanların doğumla birlikte sahip oldukları ve insan doğasının bir parçası olan korku türüdür. Öğrenilen korku ise gerek bireyin yaşının ilerlemesiyle doğal sürecinde kazandığı korkular ve gerekse de bireyi korku ve paniğe sevk eden uyarıcılar neticesinde kazandığı korkulardır (Friedberg Research / Forecasts Inc., 1983: 22-23).

Türüne göre değerlendirildiğinde ise korku, (1) gerçek ve gözle görünür bir sebebe dayalı korku ve (2) bireyin nedenini tam olarak bilemediği ve gözle görünmeyen sebeplere dayalı korku olarak iki başlıkta ele alınmaktadır. Birinci tür korkuda birey herhangi bir sebeple şahsına karşı direk bir tehdit hissederken ikinci tür korkuda ise tam olarak tanımlayamadığı, gizemli ve ürkütücü bir sebepten dolayı endişeli ve korku dolu bir bekleyiş içindedir. Bu yönüyle iki tür korku birbirinden farklıdır. Şekilsiz korku olarak da adlandırılan ikinci tür korku ile birey sanki altıncı his benzeri bir sezgi ile kendisinin güvende olmadığını, sanki içinden bir sesin kendisine bir şeylerin ters gittiğini ve güvende olmadığı gibi şeyleri fisıldadığını duyar gibi olur (Friedberg Research / Forecasts Inc., 1983: 47).

5. Suç Korkusuna İlişkin Kuramlar ve Teorik Yaklaşımlar

Literatürü incelediğimiz zaman, genel olarak suç korkusunu açıklayan iki tane birey seviyesinde ve iki de toplum düzeyinde olmak üzere toplam dört temel perspektifin öne çıktığını görmekteyiz (Bkz: Şekil.2). Birey seviyesinde mağduriyet perspektifi (*victimization perspective*) ve zayıflık perspektifi (*vulnerability perspective*), toplum düzeyinde ise sosyal kontrol (*social control perspective*) ve sosyal problem perspektifleri (*social problem perspective*) bulunmaktadır (Boers, 2003: 13-15). Mağduriyet perspektifi, daha önce suç mağduru olan bireylerin yeniden suça maruz kalacakları endişesiyle zaman ve zemine göre değişen bir endişe ve korku hali içinde yaşayacaklarını savunur (Fettah, 1993; Winkel, 1998). Zayıflık perspektifi, fiziksel olarak kendini dış tehditlere karşı savunamayacak durumda hisseden kadınlar ve yaşlılar gibi bireylerin daha büyük bir suç korkusu duyacaklarını iddia eder (Chadee ve Ditton, 2003; Sutton ve Farrall, 2005; Stanko, 1992). Sosyal kontrol perspektifi, toplumdaki sosyal organizasyonun bozulması ve bunun sonucunda toplumu oluşturan bireylerin birbirlerine karşı sert, haşın, saygısız ve rahatsız edici davranışlarda bulunmaları sonucu o tür toplumlarda bireylerin diğer toplumlara göre daha fazla suç korkusu yaşayacaklarını savunur (Boers, 2003). Ve son olarak da sosyal problem perspektifi ise, medyanın ve suça ilişkin dedikoduların ve haberlerin yayılması sonucu bireylerin daha çok suç korkusu içinde bulunacaklarını iddia eder (Heath, 1984; Eschholtz, 2002; Slovic, 2000) ve insanların suç hakkında geliştirdikleri genel kanaatlerin ne kadar isabetli olduğu konusunu tartışmaya açar (Warr, 1980). Şimdi, bu farklı perspektifleri biraz daha detaylı bir şekilde ele alacak ve birey üzerinde nasıl bir etki oluşturduklarını inceleyeceğiz.

Şekil 2: Suç Korkusuna İlişkin Temel Yaklaşımlar ve Perspektifler

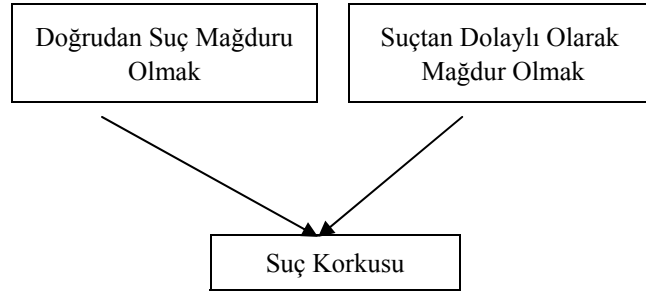

5.1. Suç Mağduriyeti Perspektifi

Suç korkusunu tetikleyen ana nedenlerden birisi hiç şüphesiz suç mağduriyetidir. Literatürde ‘Suç Mağduriyeti Perspektifi’ adıyla anılan bu teorik yaklaşıma göre, suça doğrudan ya da dolaylı olarak maruz kalmak bireyde korku, endişe, panik ve güvensizlik hislerinin ortaya çıkmasına neden olabilir (Parker/Ray, 1990).

Bu yaklaşıma göre, bireyin herhangi bir suçtan dolayı mağdur olması, bireyde tekrar aynı suça maruz kalacağına dair ciddi bir korku ve endişe hissi doğurur. Nitekim 40’tan fazla ülkede yapılan uluslararası bir araştırmadan elde edilen veri seti üzerinde yaptığı analizler sonucunda Uludağ (2007), insanların direkt olarak suça maruz kalma oranlarındaki artış ile aynı şahısların suça maruz kalma korkularındaki artış arasında istatistiksel olarak anlamlı ve pozitif bir ilişki olduğunu ortaya koymuştur. Bu korku ve endişe hissinin yaratmış olduğu etki ile insanlar günlük rutinlerini eskisi gibi yerine getirememektedirler. Mesela karanlık, ıssız yerlerde, ara sokaklarda bulunmamaya özen gösterirler. Geceleri sokağa çıkmaya çekinirler. Bir kısım insanlar oturdukları evleri değiştirirken kimileri daha ileriye gidip buldukları mahalle ve hatta şehri bile terk edebilirler. Bu şahıslar etraflarını daha tedirgin gözlerle izlerler ve muhtemel tehditlerin nereden gelebileceğini tahmin etmeye çalışırlar. Kendilerine göre şüpheli gördükleri yer ve şahıslardan kaçınmaya çalışırlar ve medyada ki suçla ilgili haberlere yoğunlaşırlar (DuBow vd., 1979).

Şekil.3 – Mağduriyet Perspektifine Göre Suç Korkusunun Kaynağı

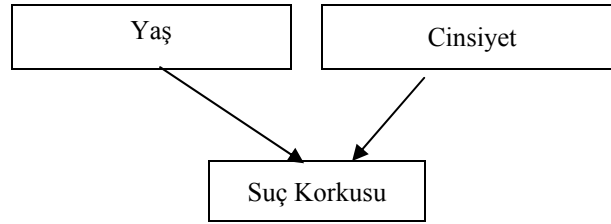
Ne var ki, Bennet ve Flavin (1994) ve Hindelang ve arkadaşları (1978) gibi bazı bilim insanları, suç mağduriyeti ve suç korkusu arasında negatif bir ilişki olduğunu iddia etmişlerdir. Bu bilim adamlarına göre ortaya çıkan korku ve endişe, suç mağduriyetinden değil, durumsal ve şahsi faktörlere bağlı olarak meydana gelmektedir. Bazı kriminologlar ise, kişilerin yaş, cinsiyet ve eğitim durumu gibi demografik özellikler ile diğer sosyal ve ekonomik faktörlerin suç

korkusunun oluşmasında esas etken olduğunu, bu faktörlerin bilimsel araştırmalarda göz ardı edilmesinin aslında suç mağduriyeti ve suç korkusu arasında bilimsel olarak var olmayan bir ilişkinin gerçekte varmış gibi algılanmasına neden olduğunu iddia etmişlerdir (Skogan/Maxfield, 1981).

5.2. Savunmasızlık/Zayıflık Perspektifi

“Savunmasızlık” veya “Zayıflık Perspektifi” olarak da adlandırılan başka bir yaklaşıma göre suç korkusunun kaynağı, az önce de bahsettiğimiz bireylerin potansiyel suçlulara karşı koyamayacak ve direnemeyecek kadar zayıf ve kırılgan olmaları ve bu nedenle de kendilerini pek çok suçun potansiyel mağduru olarak görmeleridir. Bu perspektife göre en savunmasız ve zayıf grubu kadınlar ve yaşlılar gibi genel nüfus içinde fiziksel özellikleri açısından daha zayıf ve kırılgan olan insanlar oluşturur. Pek çok bilimsel araştırma sonucuna göre, yaşlılar ve kadınlar, gençler ve erkeklere oranla daha çok suç korkusuna maruz kalmaktadırlar (Stafford ve Gale, 1984).

Şekil 4: Zayıflık Perspektifine Göre Suç Korkusunun Kaynağı

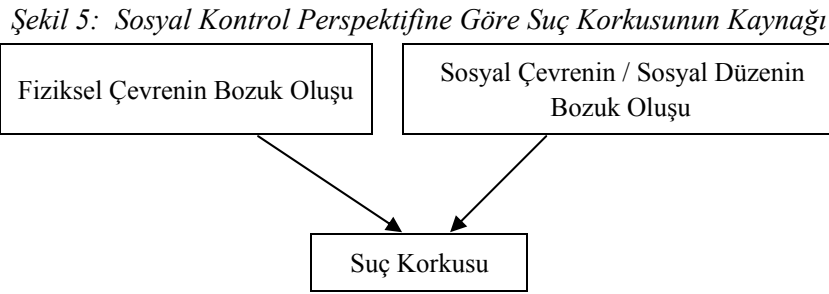

Esasen bu enteresan bir durumdur çünkü hissedilen suç korkusu ile gerçekten de suç mağduru olma arasında negatif bir ilişki vardır. Zira istatistiksel olarak kadınların erkeklerden, yaşlıların da gençlerden çok daha az suç mağduru oldukları halde çok daha fazla suç mağduru olma endişesi yaşadıkları görülmektedir. Korkuları gereği, kadınlar ve yaşlılar, erkekler ve gençlere göre daha fazla kapalı ve korunaklı ortamlarda kalmakta, bu nedenle de sokaklarda daha az kalmamalarına rağmen, duydukları güvenlik endişesi ile pek çok tedbir almakta ve netice itibariyle daha az suç mağduru olmaktadır. Erkekler ve gençler ise, suç korkuları az olduğu için, daha fazla dışarıda vakit geçirmekte, suça karşı daha az önlem almakta ve netice itibariyle de daha fazla suç mağduru olmaktadır (Ferraro, 1996; Gilchrist / Bannister / Ditton, 1998). Bu noktada, her ne kadar istenilen bir durum olmasa da, suç korkusunun

insanları ekstra tedbirler almaya ittiği için suçtan koruyucu bir etkiye sahip olduğunu iddia etmek de mümkündür.

5.3. Sosyal Kontrol Perspektifi

Sosyal kontrol perspektifine göre suç korkusu, toplumdaki sosyal organizasyonun bozulması ve bunun sonucunda toplumu oluşturan bireylerin birbirlerine karşı sert, haşın, saygısız ve rahatsız edici davranışlarda bulunmaları sonucu ortaya çıkan ve bu yönüyle de beklenen bir durumdur. Dolayısıyla, sosyal kontrol perspektifinin suç korkusunu; (1) fiziki çevre ve (2) sosyal düzenin bozuk oluşu ve bu iki faktörün etkileşimi ile izah etmeye çalıştığını söyleyebiliriz (Taylor, 1999).

Sosyal kontrol perspektifinin fiziki çevre ve suç korkusu ilişkisini araştıran kısmına ‘Sosyal Düzensizlik Perspektifi’ (*social disorganization perspective*) de denilmektedir ki, bu yaklaşım ile bireylerin yaşadıkları fiziki ve sosyal çevrenin bozuk olması veya bozulması ile suç korkusunun artacağı iddia edilmektedir. Bu yaklaşıma göre, yaşanan yerin fiziksel ve sosyal şartlarında meydana gelecek bir bozulma veya oluşacak bir düzensizlik ile insanların çevrelerine bakışlarında olumsuz bir etki yapacak ve bireyleri güvensizlik, korku ve endişeye sevk edecektir. Örneğin, halka açık yerlerde alkol tüketimi ve gençlerin köşe başlarında insanları rahatsız edecek şekilde toplanmaları, uluorta uyuşturucu satımı ve kullanımı, yıkık dökük ve terk edilmiş binaların varlığı, yetersiz sokak aydınlatmasının olması ve benzeri olumsuzlukların sardığı yerlerde yaşayan bireyler kendilerini suç mağduru olma noktasında daha fazla risk altında ve çok daha kırılgan hisseder ve endişeye kapılırlar (Greene / Taylor, 1998). İngiltere’de ulusal çapta yapılan bir araştırmanın sonuçlarına göre insanlar, sosyal ve fiziki bozulmanın fazla olduğu yerlerde diğer bölgelere göre çok daha fazla suç mağduru olma endişesi taşımaktadırlar (Hope/Houge, 1988).

Literatürde ‘toplumsal kaygı’ olarak adlandırabileceğimiz bir diğer bakış açısı ile toplumsal uyum, toplumsal güven ve toplumsal barışın suç korkusu üzerindeki rolü üzerinde durulmaktadır. Bu yaklaşıma göre bir bölgede yaşayan insanlar arasındaki karşılıklı güven, uyum, dayanışma, işbirliği, paylaşım, sosyal kontrol ve bütün bunların ortaya çıkarmış olduğu toplumsal örgü insanları tatmin eden ve güven içerisinde yaşamalarını sağlayan bir çevrenin ortaya çıkmasını sağlar. Bu toplumsal örgünün tahrip edildiği yani, karşılıklı güvenin, dayanışmanın, işbirliğinin ve sosyal kontrolün yara aldığı bir ortamda bireylerin suç korkuları yüksek olacaktır (Lewis/Salem, 1986). Konuya ilişkin yapılan pek çok araştırma, bir bölgenin karakteristik özelliklerinin suç korkusunun ortaya çıkmasında ve yayılmasında ‘direkt suç mağduriyeti’nden daha kuvvetli bir etkiye sahip olduğunu ortaya koymaktadır (Skogan/Maxfield, 1981). Dolayısıyla, karşılıklı güven ve dayanışmanın tahrip olduğu toplumlarda geleneksel sosyal kontrolün zayıflayacağı, bunun da vatandaşlar arasında genel bir endişeye ve yaşadıkları çevre konusunda memnuniyetsizliğe sebebiyet vereceği görülmektedir.

Bu tür bir atmosfer içinde insanlar suç korkusuna karşı daha kırılgan hale gelirler zira sosyal düzensizlik yalnızca kişiler arası ilişkileri tahrip etmez, aynı zamanda suçların artması yönünde pozitif bir etki yapar (Bursik, 1988; Bursik ve Grasmick, 1993; Hunter,1978). Bu da sonuç olarak vatandaşların suç korkusunu artırır (Hunter,1978).

Sosyal ve fiziki bozuklukları ihtiva eden bölgelerin şiddete başvuran ve etraflarına endişe salan insan ve insan guruplarının konuşlanmasına daha elverişli olduğu ve bu durumun orada yerleşik olan veya o bölgelere gelip giden insanlar üzerinde tehdit edici bir atmosfer oluşturabileceği literatürde yoğun bir şekilde tartışılan bir olgudur (Skogan, 1990). Buna ek olarak, yapısal ve sosyal dezavantajların suç korkusu seviyesi üzerindeki etkilerinin diğer değişkenler tarafından etkilenebileceği gerçeği de göz ardı edilmemelidir. Örneğin, sosyal ve fiziki bozuklukların orta ve alt gelir düzeyine sahip bir çevrede yüksek gelir düzeyine göre daha fazla suç korkusuna yol açabileceği iddia edilmektedir. Yine bu etkinin aynı şartlara haiz her yaşam çevresi için aynı oranda olmayabileceği göz ardı edilemeyecek bir argümandır (Taylor vd., 1985). Bu nedenle bir ülkede ya da bölgede suç korkusu üzerine yapılan bir çalışma sonuçlarının diğer bölgeler için genellenmesi yanlış olacak ve böyle bir yanlışla düşmemek için suç korkusu araştırmalarının olabildiğince her bölgeyi temsil niteliği taşıyan örneklemeler seçilerek yapılması büyük önem arz etmektedir.

Sosyal düzensizliğin oluşturduğu olumsuz atmosfer içerisinde polislin suç, suçlularla ve sosyal düzensizliğin ortaya çıkardığı ve suç oluşumuna katkı sağlayan olumsuzluklarla mücadelede yeteri kadar etkili olamayacağı algılanması vatandaşların suç korkularını arttırıcı bir rol oynamaktadır

(Taylor/Hale, 1986). Dolayısıyla, görevinde oldukça etkin, işini profesyonelce yapan, dinamik ve halkın önceliklerini kendi öncelikleri haline getirmiş bir güvenlik teşkilatının varlığı suç korkusunun azaltılmasında büyük önem taşımaktadır. Yukarıda da belirtildiği üzere, eğer vatandaşlar polisten ve adalet mekanizmasının işleyişinden memnun değillerse, diğer bir ifade ile vatandaşların özellikle kendi mahallerinde polise suç ve suçlularla mücadele noktasında güvenleri azalmışsa ve suçluların da hak ettikleri cezayı almadığını düşünmeye başlamışlarsa, o zaman suç korkusunun topluma yayılması ve bireysel ve toplumsal hayatı altüst etmesi beklenen bir sonuç halini alacaktır (Bennet/Flavin, 1994). Unutulmamalıdır ki, Bennet ve Flavin'in (1994) de ifade ettikleri gibi, halk polisi yasal otoritenin gücü ve temsilcisi olarak görmekte ve algılamaktadır çünkü polis halkla iç içe görev yapar ve halkın ilk elden temasa geçebileceği en yakın devlet kapısıdır. Bu sebeple, vatandaşların polisin suçla ve toplumsal düzensizliklerle mücadeledeki etkililiği ve performansını algılama biçimleri suç korkusu seviyelerini etkileme potansiyeline sahiptir.

Bazı bilim adamları sosyal düzensizliğin suç korkusu üzerindeki arttırıcı rolünü kabul etmekle birlikte bu etkinin belli şartlarda daha belirgin ortaya çıkabileceğini ifade etmişlerdir. Mesela, Taylor ve arkadaşlarının (1985) yaptığı çalışmalar sonucunda sosyal düzensizliğin orta gelir düzeyine sahip bir muhitte diğer gelir düzeyine sahip bölgelere göre çok daha fazla suç korkusu oluşturduğu görülmüştür. Bu tür durumlarda genel olarak “Kırık Camlar” (Wilson ve Kelling, 1982; Kelling ve Coles, 1998) ve “Sıfır Tolerans Polisliği” (Silverman/Della-Giustina, 2001; McArdle/Erzen, 2001; Punch, 2007) gibi suç eksenli sert yaklaşımlar yanı sıra “Toplum Destekli Polislik” (Dietz, 1997; Scheider, Rowel ve Bedikian, 2003) gibi vatandaş eksenli güven hislerini arttırıcı alternatif modeller çerçevesinde suç ve suç korkusuyla mücadele edilebileceği literatürde tartışılan sıcak konulardandır. Bu alanda yapılan çalışmalarda olarak ortaya koyulan temel bulgu, suça ilişkin algılar ve polise olan güvenin suç korkusunu belirleyen iki önemli faktör olduğudur (Baker/Nienstedt/ Everett/McCleary, 1983).

‘Alt-Kültürel Çeşitlilik’ (*Subcultural Diversity*) olarak adlandırılan başka bir görüş ile toplumu oluşturan grupların fazlalığı; kültürel, etnik ve ırksal çeşitlilikten doğan heterojen yapının suç korkusu üzerinde etkili olduğu savunulmaktadır. Ancak bu yaklaşım ile ilgili bilimsel çalışmalar çoğunlukla Amerika Birleşik Devletleri’nde yaşayan insanlar esas alınarak yapıldığı için kültür, ırk, etnik yapı gibi tabirlerin başka toplumlar için daha başka anlamlar ihtiva edebileceği, aynı anlamları ihtiva etse bile suç korkusu üzerindeki etkilerinin çok daha farklı olabileceği akıldan çıkarılmamalıdır (Covington/Taylor, 1991).

Alt kültürel çeşitlilik yaklaşımı temelde, etnik ve kültürel heterojenliğe sahip toplumlardaki insanların, daha homojen yapıya sahip toplumlardaki insanlara kıyasla daha çok suç korkusuna maruz kalacaklarını iddia etmektedir. Etnik ve kültürel olarak heterojen bir yapı içerisinde bireylerin kendilerini toplumun değerleri ile bağdaştırması ve topluma entegre olması zorlaşmaktadır. Buna bağlı olarak yabancılaşmış bir yaşam çevresi ortaya çıkmaktadır ki böyle bir ortamda diğer alt kültürlerle veya etnik kimliğe sahip bireylere güven azalmakta hatta toplum içerisindeki başka insanların hareket ve davranışları şüphe ile karşılanmakta ve endişeye kapılma söz konusu olmaktadır. Tabii ki bu şüphe ve endişenin ortaya çıkmasında, karşı kültür veya etnik orijin hakkındaki yanlış anlamalar ve peşin hükümler önemli ölçüde rol oynamaktadır (Bennet/Flavin, 1994). Enterasandır ki daha az suç mağduriyeti riski taşıyan etnik ve kültürel açıdan heterojen bir bölgede yaşayanlar, daha fazla suç mağduriyeti riski taşıyan ancak daha homojen bölgelerde yaşayanlara göre daha fazla suç korkusuna maruz kalabilmektedirler (Merry, 1981). Yani heterojen bir bölgede yaşayan insanlar çok daha az suça maruz kalmalarına rağmen daha fazla suç korkusu yaşayabilirler (Covington/Taylor, 1991).

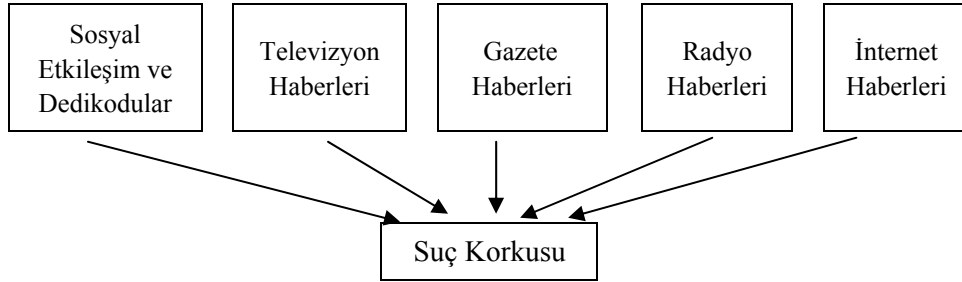
Bursik ve Grasmick'in (1993) izah etmeye çalıştıkları gibi yüksek seviyeli kültürel ve etnik heterojenlik, bir yaşam çevresindeki istikrarı ve toplumsal bağları zedeleyebilmektedir. Bu ise sonuç itibari ile o bölgedeki sosyal kontrol mekanizmasını (ki bu mekanizmanın suç ve suçlularla mücadeledeki pozitif rolü literatürde çeşitli başlıklar altında yoğun bir şekilde tartışılmaktadır) etkisizleştirmekte ve bireyleri suç korkusuna daha açık hale getirmektedir. Bursik ve Grasmick'i (1993) destekler mahiyette Moeller (1989), Ortega ve Myles (1987), Parker ve Ray (1990) tarafından yapılmış ve etnik/kültürel çeşitlilikle suç korkusu arasında pozitif bir ilişki olabileceğini ortaya koyan çalışmalar da literatürde mevcuttur. Mesela 1985 yılında Kanada'da yapılan bir çalışmada etnik ve kültürel çeşitliliğin 65 yaş ve üzeri insanların hissettikleri suç korkusunu artıran bir etki yaptığı saptanmıştır (Kennedy / Silverman, 1985). Yine Amerika Birleşik Devletleri Kaliforniya Eyaletinde 1995 yılında yapılan bir çalışmada alt-kültürel çeşitliliğin hem suça maruz kalma endişesi üzerinde hem de bir çete kurbanı olma korkusu üzerinde istatistikî olarak etkisinin olduğu ispatlanmıştır (Lane/Meeker, 2000).

5.4. Sosyal Problem Perspektifi

Sosyal problem perspektifi, toplumun etraflarında olup biten hadiseleri nasıl yorumladıkları ve nasıl değerlendirdikleriyle ilgilenir. Dolayısıyla, bir hadisenin oluşumundan çok o hadisenin nasıl aktarıldığı ve nasıl ele alındığı önemlidir. Gazeteler ve dergiler gibi yazılı basının, radyo ve televizyonların ve

şimdilerde internetin, meydana gelen toplumsal olayları, işlenen suçları ve her türlü sosyal hadiseyi aktarma şekilleri insanların o hadiselere bakışları üzerinde derin bir tesir icra etmektedir (Liska/Baccaglini, 1990; Surette, 1992; Williams/Dickson, 1993). Zira suçun hem doğrudan mağdur üzerinde hem de dolaylı olarak toplum üzerinde iki tür etkisi vardır.

Şekil 6: Sosyal Problem Perspektifine Göre Suç Korkusunun Kaynağı

Kitle iletişim araçları, özellikle de televizyon haberleri ve gazeteler suç mağduriyetinin algılanan risk ve korku üzerindeki etkisinin seviyesinde belirleyici bir rol oynayabilir. Mesela Weitzer ve Kubrin (2004) yaptıkları araştırmada medyayı daha çok takip edenlerin dünyayı ve çevrelerinde olup bitenleri medyada gördüklerine göre algılama olasılarının daha fazla olduğunu ortaya koymuşlardır. ABD’de ulusal çapta yapılan bir araştırma verilerini değerlendiren Dolu (2007), televizyonlarda gösterilen haber programlarını sıklıkla takip edenlerin diğer insanlara göre istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde daha fazla suç korkusuna sahip olduklarını tespit etmiştir.

Yani, mağduriyet perspektifinde iddia edildiği gibi insanlar her zaman suça birinci elden maruz kalmazlar. Aslında istatistiklere bakıldığı zaman çoğu insanın bizzat suç mağduru olmadıkları görülecektir. Ancak, bireylerin gerek yakınlarındaki insanlardan birinci elden dinledikleri hikâyelerle, gerekse de televizyon, radyo, internet ve gazeteler gibi kitle iletişim araçları vasıtasıyla duydukları ve öğrendikleri suç ve mağduriyet senaryoları insanlarda kendilerinin de bir gün aynı şekilde suç mağduru olacakları endişelerinin doğmasına sebep olabilmekte ve bu nedenle de insanların günlük yaşantıları bundan etkilenebilmektedir (Rountree, 1998). Zira özellikle şiddet içerikli suçların medya tarafından orantısız bir şekilde sunulmasına, nedenlerinden ve meydana geliş kalıplarından ziyade suçun bizatihi kendinin ön plana çıkartılmasına bağlı olarak, kişiler suçun gerçekte olduğundan çok daha sıklıkla karşılaşılan ve yaygın bir vaka olduğu algısına itilmektedirler (Surette, 1998).

6. Türkiye'de Suç Korkusu

Suç korkusu, dünya kriminoloji literatüründe son 35–40 yıldır tartışılan ve üzerine ulusal ve uluslararası çok sayıda araştırmanın yapıldığı sıcak bir konudur (Örn. bkz: Adu-Mireku, 2002; Borooah/Carcach, 1997; Mawby vd., 2000; Miceli vd., 2004; Salmi vd., 2004; Whitley/Martin, 2005). Ülkemizde ise suç korkusuna ilişkin İstanbul, Malatya (Uludağ, Özdemir/Doğutaş, 2009) ve Erzincan (Polat/Gül, 2009) illerimizde yapılmış belli başlı iki araştırma bulunmakla birlikte bu konuda ulusal çapta yapılmış bir araştırma bulunmamaktadır. Esasen bu durum, siyasi irade ve bürokrasi tarafından geliştirilen güvenlik politikalarının hayati önemi haiz bilimsel veriler olmaksızın geliştiriliyor olması anlamına gelmektedir. Ayrıca bu durum, genelde devletin ve özelde de güvenlik hizmetini sunan kurumların bu hizmetten yararlanan vatandaşların kanaat ve düşüncelerini almadığı sonucunu da doğurmaktadır.

Ülkemizde suç korkusuna ilişkin Malatya ve Erzincan illerimizde yapılmış belli başlı iki araştırma bulunmaktadır. Bu yönüyle suç korkusunun Türk Kriminoloji'si açısından giderek önem kazandığı görülmekle birlikte ulusal çapta yapılmış bir araştırmanın bulunmaması, başta güvenlik alanında olmak üzere genel olarak ceza adaleti alanındaki kamu politikalarını şekillendiren politika yapıcılarının ihtiyaç duyulan çok önemli verilerin eksik olduğu anlamına gelmektedir.

2008 yılı Ağustos ayında Malatya ilinde yapılan araştırma ile 16 yaş ve üzeri 1173 kişi üzerinde “rastgele örneklem” ve “yüz yüze mülakat” yöntemi kullanılarak suç korkusunun nedenleri ile bu olgunun bireysel ve toplumsal yansımaları araştırılmıştır. Araştırma bulguları, Malatya ilinde yaşayan bayanların erkeklere göre daha fazla suç korkusu yaşadıklarını ortaya koymuştur. Ayrıca, eğitim seviyesi yüksek olanların düşük olanlardan, gelir düzeyi yüksek olanların da düşük olanlardan daha az suç korkusu yaşadıkları gözlemlenmiştir. Teoriye paralel bu genel bulguların yanı sıra çok ilginç ilişkiler de tespit edilmiştir. Daha önce herhangi bir suçun mağduru olmanın bireylerin daha sonra yaşadıkları suç korkusu üzerinde istatistiksel olarak anlamlı bir etkisinin bulunmadığının görüldüğü araştırmada, sokak aydınlatmasını tatmin edici bulanların yeterli bulmayanlara göre kendilerini daha güvende hissettikleri bulunmuştur. Ayrıca, polisin sokaklarda ne kadar görünür olduğunun vatandaşların suç mağduriyeti endişesi üzerinde herhangi bir etkisinin olmadığı ortaya koyulurken, vatandaşların polisin acil yardım çağrılarına en kısa sürede cevap verdiğini düşünenler kendilerini daha güvende hissettiklerini bildirmişlerdir (Uludağ vd., 2009).

2008 yılı Nisan ve Mayıs aylarında Erzincan’da, 18 yaş ve üstü 2500 vatandaş üzerinde “Güvenlik Algılama Anketi” uygulanarak güvenlik kaygısına neden olan faktörlerin ortaya çıkarılması amaçlanmıştır. Bu amaçla alınan örneklem, şehir merkezinde yüksek, orta ve düşük oranda suçluluğun gözlendiği üç bölgede ikamet eden insanlar arasından rastgele örneklem metodu kullanılarak seçilmiştir. %70’lik bir cevaplama oranının yakalandığı anketi toplam 1745 kişi tamamlamıştır. Araştırma sonunda yazarlar, suç mağduru olmanın, yüksek eğitim düzeyine sahip olmanın, müstakil evde ve şehrin belli bir bölgesinde ikamet ediyor oturmanın insanlardaki güvenlik kaygılarını artırdığını rapor etmişlerdir (Polat / Gül, 2009).

Bu araştırmalar suç korkusunun Türk Kriminoloji’si açısından giderek önem kazandığı göstermekle birlikte ulusal çapta yapılmış bir araştırmanın bulunmaması, daha önce de ifade edildiği gibi, güvenlik politikalarına yön veren siyasetçi ve bürokratların güvenlik sektörüne ilişkin oluşturdukları program ve politikaları hayati önemi haiz bilimsel veriler olmaksızın oluşturuluyor olması anlamına gelmektedir. Bu sebeple, güvenlik politikalarının nasıl oluşturulduğu konusu dikkatle üzerinde durulması gereken bir husus olarak karşımıza çıkmaktadır.

7. Türkiye’de Suç Korkusunun Ulaştığı Boyutlar

Suç korkusu, dünya kriminoloji literatüründe son 35-40 yıldır tartışılan ve üzerine ulusal ve uluslararası sayısız araştırmanın yapıldığı sıcak bir konudur (Örn. bkz: Adu-Mireku, 2002; Borooah and Carcach, 1997; Mawby ve diğerleri, 2000; Miceli ve diğerleri, 2004; Salmi ve diğerleri, 2004; Whitley ve Martin, 2005). Ancak, suç korkusuna ilişkin ülkemizde ulusal çapta yapılmış bir araştırma bulunmamaktadır. Bu da, geliştirilen güvenlik politikalarının hayati önemi haiz bilimsel veriler olmaksızın oluşturuluyor olması anlamına gelmektedir.

Zira bu durum, genelde devletin ve özelde de hizmet sağlayıcı kurumların güvenlik hizmetini alan vatandaşın kanaat ve düşüncelerini almadığı sonucunu doğurmaktadır. Dolayısıyla, güvenlik güçlerimizin kendilerini ne kadar başarılı gördüklerini ve bu konudaki resmi görüşleri bir kenara bırakarak vatandaşlarımızın kendilerini ne ölçüde güvende hissettiklerinin tespit edilmesi ve kamu politikalarının da elde edilecek bilimsel veriler çerçevesinde şekillendirilmesine ciddi bir ihtiyaç bulunmaktadır.

Bu çerçevede, öncelikle ülkemizde yaşayan vatandaşların yaşadıkları suç korkusunun nedenlerini ve ulaştığı boyutları tespit edilebilmek ve bu sorunla başa çıkabilmek için ihtiyaç duyulan çözüm önerilerini geliştirilebilmesine yönelik ulusal çapta araştırmalara ciddi bir gereksinim bulunmaktadır.

Dolayısıyla, kriminologlar olarak şu konular üzerinde hassasiyetle durmamız gerekmektedir:

- Vatandaşların yaşadıkları suç mağduru olma korku seviyesinin belirlenmesi,
- Bireysel (yaş, cinsiyet, eğitim, gelir vb.) ve ailesel özelliklerin vatandaşların güvenlik endişeleri üzerinde etkisinin olup olmadığı, var ise ne yönde ve hangi seviyede olduğunun belirlenmesi,
- Vatandaşların içinde yaşadığı ve etkileşim içinde bulunduğu fiziki çevrenin (sokak aydınlatması, şehir düzeni, vb.) suç korkusuna etkisinin olup olmadığı, var ise ne yönde ve hangi seviyede olduğunun belirlenmesi,
- Sosyal nüfus hareketliliğinin (*social mobility*) ve geleneksel (*informel*) sosyal kontrolün vatandaşların güvenlik endişeleri üzerinde etkisinin olup olmadığı, var ise bu etkinin yönünün (olumlu ya da olumsuz) ve miktarının belirlenmesi,
- Daha önce bir suçun mağduru olup olmamanın vatandaşların güvenlik endişeleri üzerinde etkisinin olup olmadığı, var ise ne yönde ve boyutta olduğunun belirlenmesi,
- Polisiye hizmetlerin vatandaşların kendilerini ne kadar güvende hissettikleri üzerindeki etkisinin belirlenmesi;
 - Motorlu ve motorsuz araçlı devriyeler ve yaya devriye,
 - Nokta uygulamaları,
 - Polisin olaylara cevap verme ve olay yerine intikal hızı,
 - Polisin görünürlük seviyesi,
- Vatandaşların polisi hangi hizmetlerinden dolayı ne oranda yeterli bulup bulmadıklarının ve bu hizmetlerden dolayı hissettikleri memnuniyet seviyesinin belirlenmesi ve bunun güvenlik endişeleri üzerinde ne yönde etki ettiğinin tespit edilmesi,
- Yazılı ve görsel basının ve iletişim araçlarının vatandaşların güvenlik endişeleri üzerinde etkisinin olup olmadığı, var ise ne yönde ve şiddette olduğunun belirlenmesi.

Sonuç ve Öneriler: Suç Korkusunun Bireysel ve Toplumsal Yansımaları

Kriminoloji literatüründe suç korkusu, suçla çok yakından ilgili olmakla birlikte suçtan bağımsız bir olgu olarak ele alınan ve kamu politikaları üzerinde

ciddi etkileri olan bir problemdir. Suç korkusuyla başa çıkabilmek için suçla mücadele çalışmalarının suç korkusunun bireysel ve toplumsal yansımaları dikkate alınarak yerine getirilmesi şarttır. Bu nedenle, öncelikle suç korkusuna neden olan bireysel, fiziksel, sosyal, politik ve ekonomik faktörlerin ortaya çıkarılması, daha sonra da elde edilen bulgular ışığında müdahale ve hareket stratejilerinin belirlenmesi gerekmektedir. Yani, güvenlik ve suçla mücadele politikaları bilimsel araştırma sonuçlarına göre oluşturulmalı ve atılması gereken adımlar bilimsel veriler çerçevesinde şekillendirilmelidir.

Günümüzün gelişmiş ülke polis teşkilatlarında olduğu gibi ülkemizde de suç korkusuyla mücadele normal iş yükünün mühim bir parçasını oluşturacak kadar önemli bir konudur. Zaten, konuya ilişkin kriminoloji literatürüne baktığımız zaman politika yapıcılar ve güvenlik teşkilatlarının güvenlik politikalarını geliştirirken “suç korkusu”nu gündemlerinin en üst sıralarına yerleştirmeleri gerektiği önemle vurgulanmaktadır. Zira esas olan, en geniş dairede suçla mücadele ederken gösterilen çaba ve gayretlerin yanı sıra, daha özeldede vatandaşların kendilerine sağlanan güvenlik hizmetlerinden ne kadar memnun oldukları ve kendilerini ne ölçüde güvende hissettiklerini araştırmak ve tespit etmektir. Verilen güvenlik hizmetinin yeterli seviyede olup olmadığının ve bir polis teşkilatının başarısına dair ipuçları burada yatmaktadır. Dolayısıyla, 21. yüzyılın Türkiye’sinin sahip olması gereken güvenlik politikalarının temelini sadece suç ve suçlularla mücadele değil, aynı zamanda suç korkusunu mümkün olan en alt seviyeye indirme gayreti oluşturmalıdır.

Bu noktada, toplumun bütün katmanlarını derinden etkileyen bu sorunla başa çıkabilmek için ulusal çapta yapılacak araştırmalardan elde edilecek bilimsel bulgular ışığında ülkemize özel geliştirilecek bir hareket stratejisi ile etkileri topluma dalga dalga yayılacak aşağıdaki somut çıktılar elde edilebilmesi mümkün olacaktır:

1 – Bilimsel bir araştırma ile öncelikle suç korkusunun sokaktaki vatandaşlarımız ve genel olarak toplumsal düzen üzerindeki etkileri tespit edilecek, insanların güvenlik endişesi duymalarına neden olan faktörler ortaya çıkarılarak bu sebepleri ortadan kaldıracak önlemlerin alınabilmesi için atılması gereken adımların neler olduğu anlaşılacak ve bu sayede suç korkusuyla etkin bir biçimde başa çıkılabilesine ciddi bir katkı sağlanmış olacaktır. Böylece, bireylerin yaşam kalitesini doğrudan ve olumsuz yönde etkileyen suç korkusundan kurtulmak suretiyle hem bireylerin hem de toplumun yaşam kalitesinin yükseltilmesine katkıda bulunulacaktır. Ayrıca, vatandaşların kendilerine sağlanan güvenlik hizmetlerinden ve güvenlik kuvvetlerinden duyduğu memnuniyet ve tatmin seviyede önemli bir artış sağlanmasına imkân sağlanacaktır.

2 – Suç korkusuna neden olan temel saikler tespit edildikten sonra, sorunun üstesinden gelebilmek için mevcut güvenlik politikaları araştırma bulguları etrafında yeniden ele alınıp değerlendirilerek, ihtiyaç duyulan alanlarda eski politikaların revize edilmesi ve bazı durumlarda da yeni politikaların geliştirilmesi mümkün olacaktır.

3 – Her güvenlik biriminin çalışma alanına özgü başarı kriterleri vardır. Bazen bu kriter yakalanan suçlu sayısı, bazen kaydedilen olay sayısının azlığı veya çokluğu, bazense aydınlatılan faili meçhul olayların sayısı güvenlik hizmetlerinin kalite ve başarısını gösteren kriterler olarak değerlendirilmektedir. Ne var ki, ülkemizde sebepleri ve sonuçları tam olarak bilinmeyen bir problem olan suç korkusu, toplumsal huzur ve güven hissini derinden etkileyen ciddi bir sorun olmasına rağmen güvenlik kuvvetlerinin başarı kriterleri arasında bulunmamaktadır. Bu araştırma ile güvenlik kuvvetlerinin öncelikleri ile vatandaşların beklentileri arasında daha sağlam bir köprü kurulması hedeflenmektedir. Başka bir deyişle, vatandaşlar için gündelik hayatlarının bir gerçeği olan suç korkusunun güvenlik birimlerimizin gündem maddeleri arasına en üst sıralardan sokulabilmesi ve bu sorunla ne ölçüde başa çıkılabildiğinin de önemli bir başarı kriteri olarak kabul edilmesinin yolu açılacaktır. Bu durumda, bu kriterin gereklerini yerine getirebilmek için güvenlik birimlerinin personel ve kaynak istihdamını yeniden gözden geçirmesi durumu gündeme gelebilecektir. Bütün bunların sonucu olarak, güvenlik birimlerimizin “hizmet anlayışı”nda köklü bir bakış açısının gerçekleşmesi ve vatandaşların öncelikleri güvenlik birimlerimizin de öncelikleri arasına girmesine katkıda bulunmuş olacaktır.

Dolayısıyla, bu araştırma ile vatandaşların güvenlik birimlerinden genel olarak ne ölçüde memnun oldukları, özeldede bu hizmetlerden hangilerinin vatandaşın suç korkusunu azaltmada en etkili oldukları ortaya koyulacaktır. Böylece, mevcut kurum içi kaynak ve personel dağılımı ve istihdamı yeni bulgular ışığında yeniden gözden geçirilmesi gündeme gelecektir.

Vatandaşlarımızın kendilerini en az güvende hissettikleri bölgelerin ve en çok endişe duydukları suç tiplerinin tespit edilmesiyle birlikte, güvenlik birimleri ellerindeki mevcut kaynakları bu alanlara yönlendirebilme imkânına kavuşacaktır.

4 – Bir kez suç korkusuna neden olan faktörleri net bir şekilde ortaya koyduktan sonra, bu sorunla en etkin şekilde mücadele edebilmek için toplumun bütün katmanlarından kime ne gibi bir sorumluluk düşeceği hususu da aydınlatılmış olacaktır. Zira suç korkusu yalnızca güvenlik birimlerince üstesinden gelinebilecek bir sorun değildir. Bu noktada, başta belediyeler olmak üzere kamu ve özel kurum ve kuruluşların da bu problemle başa çıkabilmek

için çaba sarf etmeleri gerekmektedir. Örneğın, kırılan sokak lambalarının yenileriyle değıştirilmesi, kırık dökük ve bakımsız sokakların yeniden imar edilmesi ve bakımdan geçirilmesi, terk edilmiş harabe evlerin yıkılarak ortamın temizlenmesi gibi çalışmalar çoğunlukla belediyeler olmak üzere güvenlik birimleri dışındaki kurum ve kuruluşlarının sorumluluk sahasına giren faaliyetlerdir.

5 – Yapılacak bilimsel araştırmalar sonucunda suç korkusunun neden olduğu toplumsal ve ekonomik maliyet de açığa çıkmış olacaktır. Suç korkusunun insanlarda meydana getirdiği endişe, güvensizlik ve rahatsızlık hisleri, bireylerin normal şartlarda sergilemeyecekleri davranışlarda bulunmalarına neden olur. Dolayısıyla suç korkusu sonucu, bazen ev kapısına takılan ekstra kilitler, bugünlerde artık bir güvenlik standardı haline gelen çelik kapılar, hâlbuki yangın ihtimali düşünıldüğünde oldukça riskli olan zemin ve giriş katların camlarına taktırılan demir parmaklıklar, bazen ev ve otomobil için satın alınan alarm ve güvenlik sistemleri, bunlar da yetmezse güvenlik endişesi bulunan yerden başka yere taşınma gibi davranışlar görülebilir. Bireysel olarak bakıldığında ise bayanların çantalarında göz yaşartıcı spreyle taşıması, erkeklerin kesici, delici ve ateşli silahlar taşıması gibi toplumda genel bir silahlanma eğilimine varıncaya kadar geniş bir yelpazede pek çok tedbir insanların hissettiği güvensizlik hissini pratik bir yansıması olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu yönüyle belki de bu araştırmanın ortaya koyacağı en belirgin yaygın etki, suç korkusunun neden olduğu toplumsal ve ekonomik maliyeti azaltacak çözüm odaklı politikaların geliştirilmesine imkân sağlayacaktır.

Avrupa Birliği'ne uyum sürecinde bulunan ülkemizde sistemin demokratik kriterlere göre yeniden dizayn edilmesi politika yapıcıları ve uygulayıcıları hizmetlerini sunarken demokrasinin en önemli ilkelerinden birisi olan halkın istek ve ihtiyaçlarına karşı duyarlı olma ve etkin çözümler sunabilme, halkın önceliklerine göre hizmet sunabilme ilkesine ayrı bir önem vermeleri zorunluluğunu ortaya çıkarmıştır. Bu nedenle de, devletin temel görevleri çerçevesinde sunulan güvenlik hizmetlerinin ne seviyede verildiği ve sağlanan bu hizmetlerden vatandaşların ne kadar tatmin olduğunun en etkili bir göstergesi olarak “suç korkusu” ihmale gelmeyecek bir başarı kriteri olarak modern polis teşkilatlarının kalite ölçütleri arasında yerini aldığı gibi, ülkemizde de güvenlik birimlerinin ve güvenlik politikalarına yön veren insanların gündeminde ilk sıralarda yerini almalıdır.

Kaynakça

ADU-MIREKU, Samuel (2002, “Fear of Crime Among Residents of Three Communities in Accra, Ghana,” *International Journal of Comparative Sociology*, 43/2: 153-168.

- BAKER, Mary H./NIENSTEDT, Barbara C./EVERETT, Ronald S./MCCLEARY, Richard (1983), "The Impact of a Crime Wave: Perceptions, Fear, and Confidence in the Police," *Law & Society Review*, 17/2: 319-336.
- BECCARIA, Cesare, (2003), "An Essay on Crimes and Punishments," CULLEN, Francis T./ AGNEW, Robert (eds.), *Criminological Theory: Past to Present - Essential Readings*, Second Edition: 20-22.
- BENNETT, R.R. & FLAVIN, J.M. (1994), "Determinants of Fear of Crime: The Effects of Cultural Setting," *Justice Quarterly*, 11/3: 357-81.
- BOERS, K. (2003), *Crime, Fear of Crime and the Operation of Crime Control in the Light of Victim Surveys and Other Empirical Studies* (Paper presented at the 22nd Criminological Research Conference. Electronically available at: [http://www.coe.int/t/e/legal_affairs/legal_co-operation/crime_policy/conferences/PC-CRC\(2003\)1E-KBoers.pdf](http://www.coe.int/t/e/legal_affairs/legal_co-operation/crime_policy/conferences/PC-CRC(2003)1E-KBoers.pdf). Erişim tarihi: 01.01.2008).
- BOROOAH, Vani K./CARCACH, Carlos A. (1997), "Crime and Fear: Evidence from Australia," *British Journal of Criminology*, 37/4: 635-657.
- BOX, S./HALE, C./ANDREWS, G. (1998), "Explaining Fear of Crime," *British Journal of Criminology*, 28/3: 340-56.
- BROOKS, James (1974), "The Fear of Crime in the United States," *Crime and Delinquency*, 20/3: 241-244.
- BURSIK, Robert (1988), "Social Disorganization and Theories of Crime and Delinquency," *Criminology*, 26/4: 519-551.
- BURSIK, Robert J./GRASMICK, Harold G. (1993), *Neighborhoods and Crime: The Dimensions of Effective Community Control* (New York: Lexington Books).
- CHADEE, D./DITTON, J. (2003), "Are Older People Most Afraid of Crime?," *British Journal of Criminology*, 43/2: 417-433.
- CLEMENTE, F./KLEIMAN, M. B. (1977), "Fear of Crime in the United States: A Multivariate Analysis," *Social Forces*, 56/2: 519-531.
- COVINGTON, J./TAYLOR, B.R. (1991), "Fear of Crime in Urban Residential Neighborhoods: Implications of Between-and Within- Neighborhood Sources of Current Models," *The Sociological Quarterly*, 32: 231-249.
- DIETZ, A. Steven (1997), "Evaluating Community Policing: Quality Police Service and Fear of Crime," *Policing: An International Journal of Police Strategy and Management*, 20/1: 83-100.
- DOLU, Osman (2007), *Fear of Online Crime and Public Policy: Privacy vs. Security* (Unpublished Dissertation: Department of Political Science, Kent State University).
- DUBOW, F., McCabe, E./KAPLAN, G. (1979), *Reactions to Crime: A Critical Review of the Literature* (U.S. Government Print Office): 93-99.
- ESCHHOLZ, Sarah (2002), "Racial Composition of Television Offenders and Viewers' Fear of Crime," *Critical Criminology*, 11: 41-60.
- FATTAH, Ezzat A. (1993), "Victimisation and Fear of Crime among the Elderly: A Possible Link?," (Paper presented at the Crime and Older People Conference. Electronically available at: <http://aic.gov.au/conferences/olderpeople/fattah.pdf>. Erişim tarihi: 09.07.2007).
- FERRARO, Kenneth F. (1995), *Fear of Crime: Interpreting Victimization Risk* (Albany: State University of New York Press).
- FERRARO, Kenneth F. (1996), "Women's Fear of Victimization: Shadow of Sexual Assault?," *Social Forces*, 75/2: 667-690.
- FRIEND, Celeste (2006), "Social Contract Theory: Thomas Hobbes," *Internet Encyclopedia of Philosophy* (Elektronik olarak ulaşılabilir adres: <http://www.iep.utm.edu/soc-cont.htm#SH2a>, Erişim tarihi: 08.02.2008).

- Research & Forecast Inc./Friedberg, A. (1983), *America Afraid: How Fear of Crime Changes the Way We Live- Based on the Widely Publicized Figgie Report* (New York: New American Library).
- GREENE, J.R./TAYLOR, R.B. (1988), "Community-based policing and foot patrol: Issue of the theory and evaluation," GREENE, J.R./ MASTROFSKI, S. D. (eds.) *Community Policing: Rhetoric or Reality?* (Praeger): 195-223
- GILCHRIST, Elizabeth/BANNISTER, Jon/DITTON, Jason/FARRALL, Stephen (1998), "Women and the 'Fear of Crime: Challenging the Accepted Stereotype,'" *British Journal of Criminology*, 38/2: 283-298.
- HEATH, Linda (1984), "Impact of Newspaper Crime Reports on Fear of Crime: Multimethodological Investigation," *Journal of Personality and Social Psychology*, 47/2: 263-276.
- HINDELANG, M.J./GODDFREDSON, M.R./GAROFALO, J. (1978), *Victims of Personal Crime: An Empirical Foundation for a Theory of Personal Victimization* (Cambridge, Mass: Ballinger Publishing Company).
- HOBBS, Thomas (1660), *The Leviathan* (Chapter XVIII: Of The Rights Of Sovereigns By Institution) (Electronically available at: <http://oregonstate.edu/instruct/phl302/texts/hobbes/leviathan-c.html#CHAPTERXVIII> Erişim tarihi: 08.02.2008).
- HOPE, T./HOUGH, M. (1998), "Community Approaches to Reducing Crime," pp. 1-29. HOPE, T./SHAW, M. (eds), *Communities and Crime Reduction* (Her Majesty's Stationary Office).
- HUNTER, Albert (1978), *Symbols of Incivility: Social Disorder and Fear of Crime in Urban Neighborhoods* (Electronically available at: National Criminal Justice Reference Services web site at: <http://www.ncjrs.gov/pdffiles1/nij/82421.pdf>).
- KELLING, George L./COLES, Catherine M. (1998), *Fixing Broken Windows: Restoring Order and Reducing Crime in our Communities* (New York: The Free Press).
- KENNEDY, L.W./SILVERMAN, R. A. (1985), "Perception of Social Diversity and Fear of Crime," *Environment and Behavior*, 17/3: 275-295.
- LANE, J. /MEEKER, J.W. (2000). "Sub-Cultural Diversity and the Fear of Crime and Gangs," *Crime and Delinquency*, 46/4: 497-521.
- LEWIS, D.A./SALEM, G. (1986), *Fear of Crime: Incivility and the Production of a Social Problem* (New Brunswick: Transaction Books).
- LISKA, Allen. E./BACCAGLINI, William (1990), "Feeling Safe by Comparison: Crime in the Newspapers," *Social Problems*, 37/3: 360-374.
- MASLOW, Abraham H. (1942), "The Dynamics of Psychological Security-Insecurity," *Journal of Personality*, 10/4: 331-344.
- MASLOW, Abraham H. (1943), "A Theory of Human Motivation," *Psychological Review*, 50: 370-396.
- MAWBY, R. I./BRUNT, P./HAMBLY, Z. (2000), "Fear of Crime among British Holidaymakers," *British Journal of Criminology*, 40/3: 468-479.
- MCARDLE, Andrea/ERZEN, Tanya (2001), *Zero Tolerance: Quality of Life and the New Police Brutality in New York City* (New York: New York University Press).
- MICELI, Renato/ROCCATO, Michele/ROSATO, Rosalba (2004), "Fear of Crime in Italy: Spread and Determinants," *Environment and Behavior*, 36/6: 776-789.
- MOLLER, Gertrude (1989), "Fear of Criminal Victimization: The Effect of Neighborhood Racial Composition," *Sociological Inquiry*, 59/2: 208-221.
- MUNGER, M. C. (2000), *Analyzing Policy: Choices, Conflict, and Practice* (New York: W.W. Norton & Company).
- ORTEGA, S.T./MYLES, J.L. (1987), "Race and Gender Effects on Fear of Crime: An Interactive Model with Age," *Criminology*, 25/1: 133-52.

- PARKER, K.D./ RAY, M.C. (1990), "Fear of Crime: An Assessment of Related Factors," *Sociological Spectrum*, 10/1: 29-40.
- POLAT, Ahmet/GÜL, Serdar K. (2009), "Kentlerde Güvensizlik Kaygısı: Erzincan Alan Araştırması," BİLGİÇ, Veysel (ed.), *Değişik Yönleriyle Yerelleşme* (Ankara: Seçkin Yayınevi, Yayın Aşamasında).
- PUNCH, Maurice (2007), *Zero Tolerance Policing* (Bristol: The Policy Press).
- ROUNTREE, Pamela W. (1998), "A Re-examination of the Crime-Fear Linkage," *Journal of Research in Crime and Delinquency*, 35/ 3: 341-372.
- SALMI, Satu/GRÖNROOS, Martti/KESKINEN, Esko (2004), "The Role of Police Visibility in Fear of Crime in Finland," *Policing: An International Journal of Police Strategies & Management*, 27/4: 573-591.
- SAMPSON, Robert J./RAUDENBUSH, Stephen, W./EARLS, Felton (1997), "Neighborhoods and Violent Crime: A Multilevel Study of Collective Efficacy," *Science, New Series*, 277/5328: 918-924.
- SCHEIDER, Matthew C./ROWEL, Tawandra/BEZDIKIAN, Veh (2003), "The Impact of Citizen Perceptions of Community Policing on Fear of Crime: Findings from Twelve Cities," *Police Quarterly*, 6/4: 363-386.
- SILVERMAN, Eli B./DELLA-GIUSTINA, Jo-Ann (2001), "Urban Policing and the Fear of Crime," *Urban Studies*, 38/5-6: 941-957.
- SKOGAN, W. & MAXFIELD, M. (1981), *Coping with Crime* (Beverly Hills, CA: Sage Publications).
- SKOGAN, W.G. (1990), *Disorder and Decline: Crime and the spiral and decay in American Cities* (New York: Free Press).
- SLOVIC, Paul (2000a), "Introduction and Overview," SLOVIC, Paul (ed.), *The Perception of Risk* (London ; Sterling, VA: Earthscan Publications): xxi-xxxvii.
- STAFFORD, M.C./GALLE, O.R. (1984), "Victimization Rates, Exposure to Risk, and Fear of Crime," *Criminology*, 22/2: 173-85.
- STANKO, Elizabeth A. (1992), "The Case of Fearful Women: Gender, Personal Safety and Fear of Crime," *Women and Criminal Justice*, 4/1: 117-135.
- SURETTE, R. (1998), "Media, Crime, and Criminal Justice," WEITZER, R./ KUBRIN, E.C. *Breaking News: How Local TV News and Real World Conditions Affect Fear of Crime* *Justice Quarterly*, 21/3: 497-520.
- SURETTE, Ray (1992), *Media, Crime and Criminal Justice: Images and Realities* (Belmont, CA: Brooks/Cole Publishing Company).
- SUTTON, R. M., & FARRALL, S. (2005), "Gender, Socially Desirable Responding and the Fear of Crime: Are Women Really More Anxious about Crime?," *British Journal of Criminology*, 45/2: 212-224.
- TAYLOR, Ralph B./HALE, M. (1986), "Testing Alternative Models of Fear of Crime," *The Journal of Criminal Law & Criminology*, 77/1: 151-189.
- TAYLOR, Ralph B./SCHUMAKER, Sally A./GOTTFREDSON, Stephen D. (1985), "Neighborhood-Level Links between Physical Features and Local Sentiments: Deterioration, Fear, Crime, and Confidence," *Journal of Architectural Planning Research*, 2: 261-275.
- TAYLOR, Ralph B. (1999), *Crime, Grime, Fear, and Decline: A Longitudinal Look*. National Institute of Justice. (Electronically available at: <http://www.ncjrs.gov/pdffiles1/177603.pdf>).
- ULUDAG, Sener (2007), *Democracy, Crime Victimization, and Fear of Crime: The Effect of Democratic Quality on Citizens' Fear of Criminal Victimization* (Unpublished Doctoral Dissertation. Kent State University, Ohio).
- ULUDAĞ, Şener/ÖZDEMİR, Selim/DOĞUTAŞ, Cemil (2009), *Vatandaşların Suç Korku (Güvenlik Endişesi) Seviyesine Etki Eden Faktörler ve Alınabilecek Önlemler: Malatya Örneği*

(Polis Akademisi Başkanlığı Önleyici Hizmetler ve Çocuk Suçluluğu Araştırma Merkezi tarafından yayınlanan Ocak 2009 tarihli araştırma raporu).

- WARR, Mark (1980), "The Accuracy of Public Beliefs about Crime," *Social Forces*, 59/2: 456-470.
- WEIMER, D.L./VINING, A.R. (2005), *Policy Analysis: Concepts and Practice* (Upper Saddle River, New Jersey: Pearson Education).
- WEITZER, R./KUBRIN, E.C. (2004), "Breaking News: How Local TV News and Real World Conditions Affect Fear of Crime," *Justice Quarterly*, 21/3: 497-520.
- WHITLEY, Rob/PRINCE, Martin (2005), "Fear of Crime, Mobility and Mental Health in Inner-City London, UK," *Social Science & Medicine*, 61/8: 1678-1688.
- WILLIAMS, Paul/DICKINSON, Julie (1993), "Fear of Crime: Read All About It?: The Relationship between Newspaper Crime Reporting and Fear of Crime," *British Journal of Criminology*, 33/1: 33-56.
- WILSON, James Q./KELLING, George L. (1982), "Broken Windows: The Police and Neighborhood Safety," *The Atlantic Monthly* (Electronically available at: <http://www.theatlantic.com/doc/198203/broken-windows>).
- WINKEL, F. W. (1998), "Fear of Crime and Criminal Victimization: Testing a Theory of Psychological Incapacitation of the 'Stressor' Based on Downward Comparison Processes," *British Journal of Criminology*, 38/3: 473-484.

